

Когато въ изслѣдованіята на мнѣждото срѣщамъ такъвыи ничтожны житейскы тревълненія и глупости, ный мыслимъ че са намѣрвамы въ современността си ; за туй който не обърта вниманіе на тѣхъ той е само романистъ и неуслажда сърцата ни, защото той не оживотворява.

Египтянинътъ като закачи лукаво слабостта на Іона, сполучи да стрѣли въ сърцето ѝ отровна си стрѣла. И като вѣрваше че е ослабилъ една новородена страсть (поради недавното познанство на Іона съ Главка), той побърза да обърне приказката за брата ѝ, за да мѣни предмета, но посѣщеніето не трая много. Той си отиде рѣшенъ да са недовѣрва вече на отсъствието си, но да посѣщава и да вижда сѣкій день прекрасната геркыня. Щомъ той са махна, гордостта която поддържа женскытъ сърца за да прикрыватъ слабоститѣ си, тосъ часть остави жертвата си, и Іона са предаде цѣла на страстьта която я мѣчаше и пролѣ обилны и горчивы слъзы.

ГЛАВА 7.

Какъ празднытъ си минуватъ времето въ Помпея.

Миніятюрно изображение на Римскытъ бани.

Главкъ излѣзе изъ къщата на Іона толкози доволенъ, щото мыслише че са намѣрва на Олимпъ посрѣдъ боговетѣ ; въ блаженното си изступленіе той ясно разумѣ, че пріятелката му го пріе добръ и са надѣяше че е спечелилъ любовьта ѝ. Тѣзи надежда пѣлняше сърцето му съ такъвази радость, щото мыслише себе си за най благополученъ отъ сичкытъ чловѣцы. Безъ да познава какъвъ врагъ, внезапно поевенъ, остави той подирѣ си и, като забрави не само горчивытъ сарказмы на Арбака, но и него сѣщія, Главкъ вървѣше презъ веселытъ улицы на града и повтаряше въ упоеніето на радостта си мелодическата пѣсень, която Іона съ благодареніе бѣ послушала отъ него. Той са намѣрваше вече на улицата на Фортуната, прочута за высокытъ ѝ зданія, чудесно исписаны, и за вратата имъ, които оставахъ отворены за да са вижда прекрасната живопись на вѣтрешнытъ имъ стѣны. Сѣкій входъ въ улицата бѣше украсенъ съ триумфална арка. Главкъ бѣ вече стигналъ предъ прекрасныя